

Dr inż. STANISŁAW SZYMAŃSKI (1943-2012)

Urodził się 25 sierpnia 1943 roku w miejscowości Łuszczycy. W Toruniu mieszkał od 1945 roku, tu ukończył I Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika. W 1968 roku uzyskał tytuł magistra inżyniera technologii włókien na Politechnice Łódzkiej, a w 1989 roku tytuł doktora inżyniera nauk technicznych (kierunek budownictwo) na Politechnice Warszawskiej. Był człowiekiem, którego działalność pozostawiła trwałe ślady nie tylko w Toruniu i w naszym regionie, lecz także w Polsce.

W latach 1971 do 1979 nadzorował trzecią co do wielkości budowę w Polsce tj. toruńską „Elanę”, pracując w Zjednoczeniu Przemysłu Włókien Chemicznych „CHEMITEX” w Łodzi jako zastępca dyrektora d/s technicznych Generalnego Realizatora Inwestycji. W okresie tym oddane zostały do produkcji nowe linie technologiczne (m.in. Torlen II, Torlen III), dające zatrudnienie mieszkańcom Torunia i okolic. Za swoje zaangażowanie w rozbudowę tak ważnej dla miasta inwestycji, jak też zorganizowanie i sprawne przeprowadzenie odbudowy zakładu po pożarze uhonorowany został Srebrnym Krzyżem Zasługi (1975 r.).

W latach 1979-1990 jako zastępca prezesa, a następnie jako prezes Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Toruniu zainicjował i następnie nadzorował budowę osiedla mieszkaniowego Na Skarpie, a także osiedli w Grudziądzu, Brodnicy i Golubiu Dobrzyniu. Osiedla te, to nie tylko budynki mieszkalne, ale także infrastruktura towarzysząca, jak: obiekty usługowo handlowe, szkoły, baseny, sale gimnastyczne itp.

Za tzw. "eksperyment toruński", polegający na pełnym (indywidualnym) opomiarowaniu wszystkich mediów (w każdym mieszkaniu dwóch budynków na osiedlu Rubinkowo i wykazaniu dużych oszczędności w zużyciu mediów) otrzymał w 1998 roku ogólnopolską nagrodę za wybitne zasługi w oszczędzaniu energii. Realizacja tego przedsięwzięcia wykazała, że możliwe jest uzyskanie 20% oszczędności ciepła, 50% oszczędności ciepłej wody i 50% oszczędności zimnej wody. Było to nowatorskie, prekursorskie przedsięwzięcie, wymagające uzyskania zgody na odstąpienie od obowiązujących norm, w tym przekonania decydentów o sensie takiego działania. Pokłosiem eksperymentu było Rozporządzenie Ministra Budownictwa z 1990 roku wprowadzające obowiązek stosowania opomiarowania we wszystkich nowo budowanych budynkach mieszkalnych.

W latach 1990-1995, jako niezależny konsultant, Stanisław Szymański zajmował się doradztwem w sprawach wejścia kapitału duńskiego na polski rynek, co zaowocowało wybudowaniem w Grodzisku Mazowieckim fabryki koncernu „Danfoss” i wprowadzeniem jego produktów do naszego kraju.

W 1995 roku Stanisław Szymański wystąpił z inicjatywą i podjął działania na rzecz powołania Regionalnej Agencji Poszanowania Energii w Toruniu. Doceniając te inicjatywę, ówczesny Wojewoda Toruński ustanowił go pełnomocnikiem ds. powołania Agencji. Od momentu jej powstania w 1996 r. aż do swej śmierci Stanisław Szymański był jej wiceprezesem, aktywnie działając do ostatnich dni, mimo choroby z którą walczył przez półtora roku.

Jeszcze w latach 90. zainicjował program termomodernizacji obiektów użyteczności publicznej w Toruniu, pozyskując na ten cel środki unijne i rządu duńskiego w wysokości około 1,8 mln. zł. To w ramach tego programu Szpital Miejski w Toruniu, jako jedyny szpital z Europy Środkowo – Wschodniej, skorzystał z tych środków.

Jego wieloletnia współpraca z regionem południowej Jutlandii doprowadziła do zrealizowania programu zarządzania energią w sześciu obiektach w Toruniu, w tym m.in. w Hospicjum Światło i w Zakładzie Opiekuńczo Leczniczym na Rubinkowie. Z jego inicjatywy rozwinięto też współpracę z rządem walońskim w obszarze oszczędności energii w ramach porozumienia pomiędzy rządami Belgii i Polski.

Doprowadził do uczestnictwa Regionalnej Agencji Poszanowania Energii w Toruniu w organizacji FEDARENE, skupiającej wszystkie agencje poszanowania energii Europy Zachodniej.

W 2002 roku opracował projekt ustawy i rozporządzenia wykonawczego w sprawie obowiązku stosowania termomodernizacji we wszystkich obiektach użyteczności publicznej.

Jego wiedzę i doświadczenie wykorzystywały samorzady województwa i gmin naszego regionu. Był On od 2001 r. doradcą samorządu województwa kujawsko – pomorskiego w sprawach dotyczących energii. W latach 2001-2002 uczestniczył aktywnie w opracowaniu strategii dla miasta Torunia.

Działalność w obszarze poszanowania energii była jego pasją. Za tę pracę i zaangażowanie został odznaczony i wyróżniony m.in. Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski i Odznaką Honorową za Zasługi dla Województwa Kujawsko- Pomorskiego.

Życiorys opracowała Regionalna Agencja Poszanowania Energii w Toruniu.